

[Uwe Jensen (Ribe a.)]

gram. Nu er disse kredse draget i felten imod kul fra Sydafrika, fordi de vil ramme den sydafrikanske regering. De overser, at det er de fattige afrikanere, der rammes i stedet. Som vi nu har hørt det flere gange i dag, er det jo ikke den sydafrikanske regering, der rammes gennem en handelsboykot. De sydafrikanske kul er meget eftertragtede på verdensmarkedet, og Frankrig vil sikkert med glæde overtage de danske ordreplaceringer. Det bliver Danmark, der rammes finansielt.

Uden en klar regeringsstillingtagen til a-kraft eller til naturgas er det glædeligt, at det gennem sydafrikanske langtidskontrakter er lykkedes for Elsam og Elkraft at sikre danske forbrugere rimelige elpriser fremover. Det kan godt være, der er danskere, der ikke bryder sig om styreformen i Polen, og alligevel køber vi 3 mill. t kul derfra årligt fra næste år. Vi taler om sorte kul, vi taler om røde kul, og i de seneste dage taler man om gule kul. Det ville være både velgørende og gavnligt for Danmarks fremtidige energiforsyning, hvis vi kunne gå over til at kalde kul for kul og lade erhvervslivet træffe sine egne dispositioner uden politiserende indblanding, og hvis vi lod kraftværkerne købe kullene dér, hvor det er økonomisk mest fordelagtigt.

Måske skulle jeg knytte et par principielle bemærkninger også til punkt 8 i beslutningsforslaget, hvor partiet VS anser den danske støtte til bl. a. befrielsesbevægelserne for uhyre beskeden. Kendsgerningen er bare den, at Danmark er et af de lande, der yder den højeste procentvise bistand, nemlig 0,7 pct. af bruttonationalproduktet, hvor det rige Vesttyskland f. eks. yder 0,3 pct. og USA 0,22 pct. Det pudsige er også, at Danmark yder mere i u-landsbistand end samtlige østbloklunde tilsammen.

Lad det også være helt klart sagt her: Danmark er via FN med til at støtte de terrorist- og oprørsbevægelser, der af FN har fået det blå stempel til at måtte kalde sig frihedsbevægelser eller befrielsesbevægelser. Det drejer sig bl. a. om Den patriotiske Front, ZANU og ZAPU i Rhodesia, de panafrikanske nationale kongresser i Sydafrika, MPLA i Angola og naturligvis SWAPO i Sydvestafrika, og jeg kunne nævne en hel håndfuld yderligere. Det beklagelige er blot, at Danmark ofte vælger den forkerte side, støtter terroristgrupper, hvis primære mål er

at vælte vestligt orienterede styre og i stedet indsætte marxistiske diktatorer.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Det er såmænd kun et enkelt lille simpelt og beskedent spørgsmål til hr. Uwe Jensen (Ribe a.). Jeg synes, det ville være både hæderligt og hensigtsmæssigt, om vi fik opstillet det regnestykke, der leder frem til det facit, som hr. Uwe Jensen (Ribe a.) nævnte, nemlig at det at følge henstillingen fra folketinget vil betyde en merudgift pr. familie på 100 kr. om måneden til el.

Steen Folke (VS):

Det er ikke just nogen stormende modtagelse, VS' forslag om boykot af økonomiske aktiviteter i Den sydafrikanske Republik har fået her i folketinget. Det ville nok også være for meget at forvente. Vi har ikke forventet, at sriben af borgerlige partier kunne have sympati for et forslag, som både vendte sig mod et regime, som nogle af dem godt nok ikke bryder sig så meget om, men som alligevel er med til at opretholde den kapitalistiske orden i Sydafrika, og som altså oven i købet kunne koste dansk erhvervsliv en smule. Der er ikke så meget at have nogen idealisme i i disse partier – det vidste vi godt i forvejen.

Jeg vil gerne sige tak for den støtte, vi har fået til forslaget fra SF og DKP og takke for den støtte med visse forbehold, som det radikale venstre gav til forslaget. Intet af dette er i og for sig overraskende, det havde vi regnet med i forvejen.

Retsforbundet markerede derimod en holdning, som i hvert fald fortjener at blive noteret, fordi man tydeligvis ikke er indstillet på, at der skal gøres noget. Fra retsforbundets side bakker man regeringens holdning op, som er, at man ikke vil gøre noget effektivt, men vente og se, hvad der sker. Det såkaldt andet flertal kom altså ikke rigtigt op og stå i denne sag. I hvert fald skal de radikale så træde ind på retsforbundets plads. Og så er der altså stadig væk tilbage det helt afgørende, nemlig at socialdemokratiet altså ikke er med. Derved ligner sagen også de andre sager, hvor det såkaldte andet flertal kunne komme i funktion. Vi mangler lige præcis den socialdemokratiske medvirken.